

giftsfriheden af kursgevinster. I den sammenhæng er det nødvendigt, at investeringsforeningen i et vist omfang kan kurssikre, ligesom den for en kortere periode kan komme til at ligge med et kontantbeløb. Tankegangen bag 25 pct.s grænsen er, at så længe investeringsforeningens indtjening fra disse aktiver er af begrænset karakter, mistes afgiftsfriheden af kursgevinster ikke, selv om de pågældende indkomster ville være realrenteafgiftspligtige, hvis de blev oppebåret direkte og ikke igennem en investeringsforening.

Til nr. 1 og 4

Efter gældende regler kan en investeringsforening besidde aktier i lavt beskattede udenlandske finansielle selskaber, uden at der indtræder realrenteafgiftspligt, selv om der er realrenteafgiftspligt ved direkte eje. Dette foreslås rettet.

Investeringsforeninger kan efter investeringsforeningsloven eje fast ejendom, hvorfra de driver virksomhed. Besiddelse af foreningens administrationsbygning fører efter gældende regler til afgiftspligt, også for foreninger, som i øvrigt alene anskaffer afgiftsfri aktiver. Dette foreslås ændret, således at besiddelse af foreningens administrationsbygning ikke medfører afgiftspligt af kursgevinsterne. Ved en administrationsbygning forstås en bygning, der alene eller i overvejende grad anvendes til foreningens administration.

Til nr. 2

Efter gældende regler indtræder afgiftspligt af kursgevinster, når blot 25 pct.s grænsen overskrides en enkelt dag.

Den foreslåede ændring er begrundet i, at investeringsforeningerne uden overhovedet at disponere over deres aktiver kan komme i konflikt med 25 pct.sgrænsen, nemlig hvis værdien af deres aktiver svinger. Det foreslås derfor med henblik på sådanne situationer, at der gives investeringsforeningerne fem børsdage til igen at komme under 25 pct.s grænsen.

Ved overskridelse af 25 pct.s grænsen indtræder afgiftspligten i overskridelsesåret og de følgende år. Det gælder dog ikke depoter, der er hævet inden overskridelsen, og pengeinstituttet hæfter ikke for realrenteafgift, der er udbetalt, inden det fik underretning om overskridelsen.

Til nr. 3 og 9

Der er tale om konsekvensændringer som følge af den under § 1, nr. 10, foreslåede indsættelse af en ny § 16 C i ligningsloven. Der henvises til bemærkningerne

til § 1, nr. 10, ad ligningslovens § 16 C, stk. 1, (definitionsbestemmelsen).

Til nr. 5

Den foreslåede ændring handler om, med hvilken værdi kurssikringsinstrumenter skal optages ved beregningen af, om 25 pct.s grænsen overskrides. Det foreslås at regne med værdien af de underliggende aktiver. Selve værdien af kurssikringsinstrumentet er så ringe, at man, hvis det var den, der blev regnet med, ville gøre 25 pct.s grænsen illusorisk.

Til nr. 6-8

Ændringerne er redaktionelle.

§ 3 f, stk. 3 og 4, vedrører spørgsmålet om, hvornår der i en realrenteafgiftspligtigs datterselskab inden for den finansielle sektor foreligger overkapitalisering, der udløser tillægsrealrenteafgift. § 3 f blev gennemført ved lov nr. 425 af 14. juni 1995. Grænsen for overkapitalisering skulle imidlertid ikke formuleres som en grænse, der vedrørte kapitalen, men som en grænse, der vedrørte kapitalafkastet. Det skulle gøres ved at gange grænsen for kapitalens størrelse med nyplaceringsrenten. Denne omsætning fra formue til indkomst faldt imidlertid i et vist omfang ud af lovtæksten ved en redaktionel fejl, som nu foreslås udbedret.

Til § 7

Til nr. 1

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den under § 1, nr. 10, foreslåede indsættelse af en ny § 16 C i ligningsloven. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 10, ad ligningslovens § 16 C, stk. 1, (definitionsbestemmelsen).

Til nr. 2 og 5

Efter de gældende regler indeholder både realrenteafgiftslovens § 3 e, stk. 1, aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, og personskattelovens § 4 a, stk. 2, særlige regler for udloddende investeringsforeninger af typen rene aktieafdelinger. Efter realrenteafgiftslovens § 3 e, stk. 1, er kursgevinster og -tab på investeringsbeviser i sådanne afdelinger afgiftsfri, og aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, og personskattelovens § 4 a, stk. 2, sikrer, at gevinster og tab på investeringsbeviser i sådanne aktieafdelinger beskattes efter samme regler, som gælder for almindelige aktier. Imidlertid er de rene aktieafdelinger ikke defineret ens i på den ene side realrenteafgiftsloven og på den anden side aktieavancebeskatningsloven og personskatteloven. De rene aktieafde-